

II.

B e t æ n k n i n g

over

Udkast til Lov om Ublaas af Umyndiges og andre under offentlig Tilsyn staaende Midler.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 12te November 1868).

De Forandringer i den nu gjældende Lovgivning, som det nærværende Lovudkast tilligter at indføre, ere væsentligen tvende, den ene en Forandring i Reglerne om Fremgangsmaaden ved Tarationen af de faste Eiendomme, i hvilke offentlige Midler skulle ublaanes, og den anden en ny Bestemmelse om, til hvor stort et Beløb et saadant Ublaas af offentlige Midler tør strække sig i Forhold til Tarationssummen.

hvad det Første angaaer, foreskriver Lovudkastet, at der herefter skal ansættes faste Tarationsmænd, iblandt hvilke de Mænd skulle tages, der skulle benyttes ved de foresaldende Tarationer, istedetfor at det hidtil har været den udmeldende Myndighed overladt ved hver enkelt Taration at vælge, hvem den vilde, til at foretage Forretningen, og dette kunne vi ikke Andet end ansee for at være en særdeles heldig Forandring, der ganske vist maa hidrage betydeligt til at gjøre Tarationerne mere betryggende, end de hidtil i ethvert Tilfælde have kunnet være. Men naar Lovudkastet ikke har indskrænket sig hertil, men tillige har villet indføre den særegne Indretning, at der i Epidisen for de faste Tarationsmænd for hver enkelt Kreds, for hvilken saadanne skulle udnævnes, skal sættes en af deres Midte, tagen Formand, hvem deels Ledelsen af hele Forretningsgangen ved Tarationerne, deels Ledelsen af de større Tarationsforretninger selv skulde paa-hvile, troe vi, at der imod en saadan Ind-

retning kan gjøres betydelige og grundede Indvendinger. Hvad først Ledelsen af den almindelige Forretningsgang, Modtagelsen af Begjæringer om Tarationer, Udnævnelsen af Tarationsmændene, Berammelsen af Tiden for Forretningernes Foretagelse, Opbevaringen af de udfærdigede Forretninger og Meddelelsen af Udskrifter af disse angaaer, forekommer det os, at Intet vil være vundet, men tvertimod Afskilligt tabt ved at overføre disse Functioner fra Retsbetjentene, der nu have at besørge dem, til de i Udkastet paatænkte nye Bestillingsmænd, af hvilke der paa Landet kun skal være een for hver Amtsraadskreds. Det synes aabenbart, at det for Beboerne i Almindelighed, navnlig paa Landet, vil være bekvemmere i de nævnte Henseender at have med Retsbetjentene at gjøre, og medens der ikke kan være nogen Frygt for, at disse ikke fuldstændigt tilfredsstillende skulde besørge de anførte Forretninger, kan man derimod neppe være saa sikker paa, at den fornødne Orden ved samme altid vilde blive tagttagen af Enhver af dem, der efter Udkastets Regler vilde blive udnævnte til Tarationsformænd, saameget mindre, som der ikke i Udkastet er foreslaaet nogen Slags Control med Forretningsførelsen fra denses Side. Derhos kan det ikke lades ubemærket, at de fastlærmede Retsbetjente maae udføre de omhandlede Forretninger for Intet, hvorimod andre Functionarier til at besørge dem i Retsbetjen-